

Republika Srbija
VRHOVNI SUD SRBIJE
U 658/07
24.10.2007. godina
Beograd

U IME NARODA

Vrhovni sud Srbije u Beogradu, u veću sastavljenom od sudija: Milene Savatić, predsednika veća, Nade Kljajević i Katarine Manojlović - Andrić, članova veća, sa savetnikom Marijanom Tafra - Mirkov, kao zapisničarem, rešavajući u upravnom sporu po tužbi tužioca "AA", protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije broj 401-00-1842-1/2005-09-06 od 22.12.2006. godine, u predmetu inspekcijskih mera, u nejavnoj sednici veća održanoj dana 24.10.2007. godine, doneo je

P R E S U D U

Tužba SE ODBIJA.

O b r a z l o ž e n j e

Osporenim rešenjem odbijena je, kao neosnovana, žalba tužioca podneta protiv rešenja Ministarstva finansija Republike Srbije, Sektor budžetske inspekcije i revizije broj 401-00-1842/2005-09-5 od 25.08.2006. godine, kojim je tužiocu, a radi otklanjanja nepravilnosti i nezakonitosti utvrđenih u postupku kontrole korišćenje sredstava za plate zaposlenih, naloženo, da u roku od 30 dana, na odgovarajući račun budžeta Republike Srbije uplati iznos od 8.599.078,58 dinara; na način kako je to bliže utvrđeno stavom 1. tačka 1. i 2. dispozitiva prvostepenog rešenja.

Tužilac tužbom osporava rešenje tuženog, zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja i pogrešne primene zakona, pa predlaže da se poništi. Navodi da je sredstva, čiji se povraćaj prvostepenim rešenjem traži, isplatio na ime zarada za prekovremeni rad, na koje zaposleni u prosveti imaju pravo. Smatra da uvećanjem koeficijenta, kao modusa obračuna zarada nije povredio odredbe propisa a ovakav način obračuna je saglasan sa odredbama Cenusa i kolektivnog ugovora. Ističe da se sa isplatama kretao u okviru odobrenih sredstava te da prosvetni inspektor prilikom vršenja kontrole nije utvrdio nepravilnosti. Smatra da je nalog prvostepenog rešenja pogrešan te da tužilac nije u obavezi da izvrši povraćaj sredstava.

Tuženi organ, izjašnjavajući se na navode tužbe, u svom odgovoru osporio je ovo u celini, te je ostajući kod razloga osporenog rešenja, predložio da sud tužbu odbije kao neosnovanu.

Nakon ocene navoda tužbe, razloga osporenog rešenja, te odgovora na tužbu, kao i celokupnih spisa predmeta ove upravne stvari, a u smislu člana 39. stav 1. Zakona o upravnim sporovima ("Službeni list SRJ" broj 46/96), Vrhovni sud Srbije je našao da tužba nije osnovana.

Pravilno je, po oceni suda, tuženi, osporenim rešenjem žalbu odbio kao neosnovanu, ispravno nalazeći da je prvostepeni organ na nesporno činjenično stanje da je žalilac izvršio isplatu iznosa od 8.599.078,58 dinara na ime zarada zaposlenih, pravilno primenivši odredbe materijalno - pravnih propisa na koje se pozvao, pravilno žaliocu naložio da navedeni iznos vrati na, odgovarajući, račun budžeta Republike Srbije. Za svoju odluku tuženi je dao razloge koje, u svemu za pravilne prihvata i ovaj sud.

Ovo stoga jer je nakon obavljene kontrole primene zakona u oblasti materijalno - finansijskog poslovanja, namenskog i zakonitog korišćenja sredstava (a po zahtevu Okružnog javnog tužioca Smederevo), o čemu je sačinjen zapisnik i dopuna zapisnika - po tužiočevim primedbama - nesumnjivo utvrđeno; kontrolom i proverom isplatnih lista da je tužilac u kontrolisanom periodu (2003. i 2004. godina) na ime zarada zaposlenih isplatio uvećane zarade, i to tako što je obračun sačinio uvećanjem koeficijenta. Kontrolom je takođe utvrđeno da je u kontrolisanoj 2002. godini na ime doznačenih sredstava za plate zaposlenih ostao neutrošen deo sredstava. Obzirom na ovakvo činjenično stanje pravilno tuženi nalazi da je prvostepeni organ pravilno postupio kada je tužiocu naložio da sporna sredstva, i to isplaćena na ime više isplaćenih zarada i neutrošenih sredstava, vrati u budžet Republike Srbije.

Sud je cenio navode tužbe, o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju, pa nalazi da se ovi ne mogu prihvatiti za osnovane. Ovo stoga jer je činjenično stanje utvrđeno kod tužioca pregledom, kontrolom i preračunom tužiočevih isplatnih lista, kao i kontrolom doznačenih i utrošenih sredstava, o čemu su sačinjeni tabelarni pregledi, čemu je tužilac prisustvovao i takvom načinu utvrđivanja činjeničnog stanja nije prigovorio, niti je predložio izvođenje dokaza za drugačije činjenično stanje o načinu utrošenih sredstava i činjenici neutrošenih sredstava, pa, po oceni suda, samo navodima o pogrešno utvrđenom činjeničnom stanju ne dovodi u sumnju pravilnost i potpunost činjeničnog stanja utvrđenog u postupku kontrole.

Sud je cenio navode tužbe o pogrešnoj primeni zakona, pa nalazi da se ni ti navodi ne mogu prihvatiti kao osnovani. Ovo stoga jer je način obračuna zarada, tj. visina koeficijenata primenom kojih se vrši obračun i isplata plata zaposlenih u javnim službama koje se finansiraju iz budžeta Republike Srbije, propisom regulisana i

to odredbama Uredbe o koeficijentima za obračun i isplatu plata zaposlenih u javnim službama, a nesporno da je primenom ovih tužilac nije vršio obračun i isplatu plata svojih zaposlenih, već uvećanih, kako ističe „kao modusa - tehnike obračuna“. Takvo shvatanje tužioca o mogućnosti korišćenja ovom metodom - tehnikom obračuna, a obzirom na napred navedeni propis, pravilno je osporenim rešenjem ocenjen kao nemogućnost, i za tu odluku tuženi je dao razloge koje, u svemu, za pravilne prihvata i ovaj sud.

Takođe, neosnovano tužilac smatra da neutrošena sredstva, doznačena na ime isplata zarada zaposlenih nije u obavezi da vrati u budžet, jer takvo shvatanje nema uporište u odredbama člana 7. Zakona o budžetu Republike Srbije za 2004. godinu.

Navodi tužbe o tome da je prosvetni inspektor vršio kontrolu pravilnosti rada tužioca, te da nije utvrdio nepravilnosti, ne mogu biti od uticaja na donošenje drugačije odluke u ovoj upravnoj stvari, jer prosvetni inspektor vrši poslove inspekcijiskog nadzora, a u konkretnom slučaju je budžetski inspektor vršio kontrolu zakonitosti postupanja tužioca u oblasti materijalno - finansijskog poslovanja, namenskog i zakonitog korišćenja sredstava, kojom prilikom su utvrđene napred navedene nepravilnosti.

Sa napred iznetog, nalazeći da osporenim rešenjem nije povređen zakon na štetu tužioca, sud je tužbu odbio kao neosnovanu i na osnovu člana 41. stav 2. Zakona o upravnim sporovima, odlučio kao u dispozitivu presude.

PRESUĐENO U VRHOVNOM SUDU SRBIJE U BEOGRADU

Dana 24.10.2007. godine, U. 658/07

Zapisničar, Predsednik veća-sudija,

Marijana Tafra - Mirkov, s.r. Milena Savatić, s.r.

Za tačnost otpravka

Upravitelj pisarnice

Mirjana Vojvodić

RS